

SUB LUNA

Erik Axel Karlfeldt (1864-1931)

Sub luna amo.

Mörk är min brud,
brinner i bruna kvällar
dansar i månglitterskrud,
doftar som nattglim
under en kornblixtsky,
svalkar som morgondaggen,
växlar som nedan och ny.

Sub luna bibo.

Mörkt är mitt öl,
Svartmältat korn dess kärna,
skummet som månglittermjöl.
Tankar och löjen
Sväva kring kannans rund
sväva som läderlappar,
sväva som guldlöv i lund.

Sub luna canto.

Mörk är min sång,
suckar som våg i vassen
rullar som bränningens gång,
reser sig trotsig,
sjunker tillbaka tung,
ebbar sin tid och flödar,
gammal och kvalfullt ung.

Sub luna vivo.

Mörkt är mitt liv,
ringa och vanligt i öden,
sorger och tidsfördriv.
Gärna jag delar
tingens förgängliga lott,
lycklig att lida och njuta
jordlivets fulla mått.

Sub luna morior.

Mörk är min grav.
Giv mig åt namnlös torva
eller åt vind och hav:
vilan i mullen
eller ett skärat stoft,
fladdrande som min längtan
fladdrat mot månklera loft.